

A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre történő alkalmazása kizárja, hogy a végrehajtó hatóság megkérdőjelezze a szankcionált magatartás vonatkozásában a kibocsátó hatóság által alkalmazott jogi minősítést

Így, ha a kibocsátó hatóság „a közúti közlekedés szabályait sértő magatartásnak” minősíti azt, ha valamely gépjármű üzemeltetője nem hajlandó felfedni azon járművezető személyazonosságát, aki a közúti szabálysértés elkövetésekor a gépjárművet vezette, akkor főszabály szerint végre kell hajtani e hatóság azon határozatát, amely a személyazonosság megjelölésének elmulasztását szankcionálja

Az osztrák hatóságok 2018 júniusában LU magyar állampolgárral szemben 80 euró összegű pénzbüntetést szabtak ki azzal az indokkal, hogy LU egy Gleisdorf település (Ausztria) területén elkövetett közúti szabálysértésben érintett gépjármű üzemeltetőjeként szabálysértést követett el azáltal, hogy nem válaszolt e hatóságok azon felszólítására, hogy nevezze meg azt a személyt, aki a szóban forgó gépjárművet vezette. Ezt követően az osztrák hatóságok az e pénzbüntetést kiszabó határozatot továbbították a Zalaegerszegi Járásbíróságnak (Magyarország) abból a célból, hogy azt a pénzbüntetések kölcsönös elismeréséről szóló kerethatározat¹ értelmében hajtsák végre. E kontextusban az osztrák hatóságok jelezték e bíróságnak, hogy a szankciót kiszabó határozatuk alapjául szolgáló szabálysértés a kerethatározat értelmében vett „olyan magatartás” jogsértés-kategória körébe tartozik, „amely sérti a közúti közlekedés szabályait”. E kerethatározat akként rendelkezik, hogy az e jogsértésekre vonatkozó határozatokat a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül, vagyis attól függetlenül el kell ismerni és végre kell hajtani, hogy az e jogsértéseket megvalósító cselekmények a végrehajtó tagállam joga szerint is jogsértésnek minősülnek-e.

A Zalaegerszegi Járásbíróságnak kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy megalapozott-e az osztrák hatóságok által a gépjármű üzemeltetőjének azon mulasztása tekintetében alkalmazott minősítés, hogy jelölje meg a szóban forgó közúti szabálysértést elkövető személyt. Közelebbről, amíg e hatóságok azt jelezték, hogy az elkövetett szabálysértés „a közúti közlekedés szabályait sértő magatartás” kategóriába tartozik, addig LU cselekményével kapcsolatban úgy tűnik, hogy az inkább egy hatósági felszólítással szembeni engedetlenségnek minősül. Így a Zalaegerszegi Járásbíróság annak pontosítását kéri a Bíróságtól, hogy a kerethatározat lehetővé teszi-e számára a szóban forgó mulasztás tekintetében az osztrák hatóságok által alkalmazott minősítés megkérdőjelezését.

A mai napon hozott ítéletében a Bíróság mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy a kölcsönös elismerés elve, amely a kerethatározat rendszerének alapját képezi, magában foglalja többek között azt, hogy az elismerés vagy végrehajtás megtagadásának okait megszorítóan értelmezzék. Következésképpen a végrehajtó tagállam hatáskörrel rendelkező hatósága főszabály szerint köteles elismerni és végrehajtani a továbbított határozatot, és az általános szabálytól való eltérésként csak az elismerés vagy a végrehajtás megtagadásának a kerethatározatban kifejezetten előírt valamely okának fennállása esetén tagadhatja meg az erre irányuló kérelem kedvező elbírálását.

¹ A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/214/IB tanácsi kerethatározat (HL 2005. L 76., 16. o.).

Ezt követően a Bíróság kiemeli, hogy a kerethatározat megjelöli azokat a jogsértéseket – ideértve többek között „a közúti közlekedés szabályait [sértő magatartásra]” vonatkozó jogsértéseket –, amelyek esetében a továbbított határozatokat a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül el kell ismerni és végre kell hajtani, amennyiben azok a kibocsátó államban büntetendőek, és **ahogyan azokat „a kibocsátó állam joga [meghatározza]”**. Ebből következik, hogy **a végrehajtó állam hatóságát főszabály szerint köti a kibocsátó állam hatósága által a szóban forgó jogsértés minősítésére vonatkozóan végzett értékelés**, különösen azon kérdést illetően, hogy e jogsértés azon jogsértés-kategóriák valamelyikének körébe tartozik-e, amelyekre nem terjed ki a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése. Így, **amennyiben a kibocsátó állam hatósága valamely jogsértést akként minősít, hogy az e kategóriák valamelyikének körébe tartozik, a végrehajtó állam hatósága főszabály szerint köteles az e jogsértést szankcionáló határozatot elismerni és végrehajtani.**

E feltételek mellett a Bíróság úgy ítéli meg, hogy **a Zalaegerszegi Járásbíróság nem tagadhatja meg az osztrák hatóságok által neki továbbított, szankciót kiszabó határozat elismerését és végrehajtását.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499